

af de til Fiskeriet Berettigede eller i alt Fald mindst 20 Personer af dem ville tiltræde det. Udvalget har imidlertid ikke kunnet Andet end stille Endringsforslag om, at der i det Mindste skulde forlanges Pluralitet, for at den Ordning, der saaledes af administrativt Vel skulde paatvinges, kunde træde i Kraft i et Forhold som dette, der nærmest maa siges at være privatretligt. Det er det, som Endringsforslaget Nr. 23 gaar ud paa, idet det nemlig siger, at der i Stedet for „mindst $\frac{1}{3}$ eller i alt Fald 20“ skal staa „Halvdelen“ og i 5te Linie efter „Berettigede“ skal indskydes: „Halvdelen beregnet efter deres Andel i det paagjældende Fiskevand“. Forøvrigt vil jeg stærk sige, at jeg indrømmer, at der ogsaa mod denne Ordning kan gjøres forskjellige Indvendinger. Det er jo ikke sagt, at de, der ere Halvdelen i et Lald af dem, som have Del i Fiskevandet, just ere de, der have den største Interesse af Sagens Ordning, paa denne Maade; men der har for mig og Udvalget her ligget en Sten, som vi ikke have kunnet løfte eller i alt Fald bringe i en anden Stilling end den, hvori den laa. Vi have derfor ladet den ligge og indskrænket os til at stille et Endringsforslag, som jeg haaber at Thinget vil vedtage. — Under Nr. 24 til § 49 er der stillet et Endringsforslag, som gaar ud paa, at Lagen skal ligesom Gjedden og Malen i det Mindste holde et Maal af 12 Lommer, inden den betragtes som stiftet til at være Gjenstand for Kjøb og Salg. — Til § 50 er der stillet to Endringsforslag. Det første gaar ud paa at gjøre Forsendelse af visse Fisk ligesom Faldbydelse, Salg og Kjøb, til Gjenstand for Forbud. Udvalget gaar ud fra, at Forsendelsen lettere kan kontrolleres, og har troet, at dette Forbud vil være virksomere end blot et Forbud mod Salg og Kjøb. Det næste Endringsforslag til § 50 gaar ud paa at bringe den deri indeholdte Bestemmelse, som har nogen Lighed med en tilsvarende Bestemmelse i Sagtloven, i Overensstemmelse med denne. Der staar nu i Regjeringsudkastet, at for at Bedkommende skal kunne drages til Ansvar, skal han have været vidende om, at de paagjældende Fisk virkelig ere fangne i Vandet og paa Liden, hvor Fangsten af dem er forbudt. Denne Bestemmelse hidrører derfra, at hvor Fiskevandet er aldeles omgivet af en Mand's Sorde, er det hans Raadighed fuldstændig undergivet, og man har ikke fundet det rigtig i dette Tilfælde at give Bestemmelse om, hvorledes han skal drive sin Virksomhed; men dette Udtryk „han vidende“ gjør Sagen noget vanskelig; thi det er vanskelig at overbevise Nogen om, at han just har vidst, at Fiskene ere fangne under saadanne Omstændigheder. Berisbyrden maae rettere paahvile Kjøberen, nemlig for at Fiskene ere optagne et Sted, hvor de maae optages til den og den Tid. Endringsforslaget gaar som sagt kun ud paa at bruge den samme Affattelse, som er bleven til Lov i Sagtloven. — Til § 51 er

der stillet et lille Endringsforslag, som gaar ud paa at skjærpe Minimumsbøden, hvor den anvendes for Indgreb i anden Mand's Ret. — Endringsforslaget under Nr. 28 er bortfaldet. — Forslaget under Nr. 29 gaar ud paa at forhøje Erstatningsansvaret for det i Paragrafen omtalte Tilfælde fra 10 til 20 Kr. — Jeg beklager, at det ærede Medlem af Udvalget, som har stillet det næste Endringsforslag under Nr. 30, paa Grund af en nødvendig Bortrejse ikke kan være tilstede her i Thinget idag. Iøvrigt er jo i Betænkningen anført de Grunde, hvorfor det ærede Medlem mente det rigtigt at anvende offentlig Raatale ogsaa i flere af de Sager, som hidrøre fra Doverskrivelse af Bestemmelserne i denne Lov. Han har navnlig ment, at naar man forlanger offentlig Raatale, naar en Mand krænker Markfreden, saa kunde det Samme ogsaa forlanges, naar man krænker en Bestemmelse her, f. Ex. den, at man ikke maa sætte Medfabeerne for nær ved hinanden. Han har ment, at man paa Vandet kunde forlange den samme Omgjerden af Rettinghederne som paa Landet. Imidlertid har Udvalgets øvrige Medlemmer, efter at den høitærede Minister ikke har kunnet gaa ind paa Endringsforslaget, ikke fundet det rigtigt at tiltræde det. De to sidste Endringsforslag ere, som den høitærede Formand bemærkede, nødvendiggjorte Rettelser.

Mer: Den ærede Ordfører yttrede, at vi idag stod overfor et Afsnit af mere almindelig Interesse, i hvilket de juridiske Kvæstioner egentlig ogsaa kom stærkere frem. Seg vil give ham ganske Ret deri. Imidlertid er det ikke min Afgt at gjøre det foreliggende Afsnit til Gjenstand for en særdeles indgaaende Behandling, men nogle enkelte Bemærkninger skulde jeg dog finde mig foranlediget til at gjøre. Den ærede Ordfører yttrede blandt Andet, at de bestaaende Lovregler formentlig vilde findes at være tydeligere og fuldligere gjængivne i det foreliggende Lovforslag end i de Bestemmelser, til hvilke man nu maa henvise. Hvorvidt jeg deri tør give ham Ret, er mig noget tvivlsomt og navnlig med Hensyn til den første foreliggende Paragraf, nemlig § 43. Kommissionen har i sin Afhandling om Fiskevandsfiskeriet udtalt nogle Retsætninger eller i alt Fald een Retsætning, som neppe vil finde almindelig Medhold, nemlig den, der angaar den saakaldte Eendomsret over Fiskene i Fiskevand, i Indvandet. Seg tror heller ikke, at denne Sætning har fundet Medhold i Ministeriet. Det synes at fremgaa af den ikke uoesentlige Omredaktion, der har fundet Sted af Kommissionens §§ 53 og 54, hvor-efter man tør antage, at Ministeriet ikke har ment at burde adoptere det Udtryk, som Kommissionen har troet at burde bruge. Paa den anden Side er det dog tvivlsomt, om der ikke er enkelte andre Punkter, hvor Kommissionens Redaktion burde